

А.В. Калабухова, студент

С.В. Бреус, к.е.н., доцент

Київський національний університет технологій та дизайну

СОЦІАЛЬНЕ ПАРТНЕРСТВО: ЙОГО РОЛЬ В ОСВІТІ

Сучасний стан України з точки зору соціальної політики знаходиться під впливом низки факторів, основними з яких є: відсутність тактики і стратегії дій держави у цій сфері, прогнозу соціальних наслідків прийняття управлінських рішень органами державної влади [1].

Соціальне партнерство в загальному трактуванні являє собою систему відносин у соціально-трудої сфері, що спрямована на узгодження та захист інтересів найманих працівників і роботодавців [2].

Необхідною умовою соціального партнерства є наявність ринкових відносин і громадського суспільства – стабільних традицій підприємництва та дотримання принципів, з метою договірною регулювання соціально-трудої і пов'язаних із ними економічних відносин, досягнення взаєморозуміння та громадської злагоди в Україні.

Освіта є важливішою сферою, визнаною культивувати ідеологію і в той же час реалізувати практику соціального партнерства. В створені цих передумов соціального партнерства освіта повинна внести свій вагомий вклад. В світі широко визнано, що освіта стає основним інструментом забезпечення і прискорення перетворень. В сучасних умовах, особливе значення набувають його соціальні функції: соціально-економічна, соціально – політична, соціально-культурна [3].

Соціально-політична функція освіти, у сучасному її змісті зводиться, по-перше, до забезпечення особистих передумов формування громадянського суспільства, демократії і самоуправління людей і, по-друге, до сприяння інтеграції суспільства, його цілісності і стабільності. Можливості розвитку освіти в Україні з допомогою партнерства будуються на таких механізмах [3]: відкритість і співробітництво, спілкування і обмін ідеями; наявність розробленої філософії освіти і підхід до розвитку

суспільства; можливість для місцевих жителів, місцевих організацій тощо стати активними партнерами у вирішенні проблем в освіті і суспільстві; надання батькам можливостей брати участь у процесі навчання і студентському житті їх дітей; співробітництво з добровольцями, направлене на збільшення кількості послуг, наданих суспільству.

Соціальне партнерство для системи освіти повинно стати природною формою існування. Освіта повинна забезпечити умови розвитку матеріального і нематеріального виробництва, формуючи кваліфіковані робочі сили, здатні до постійних перемін у праці, вдосконалення її характеру і якості; забезпечувати оперативні зрушення у професійно - кваліфікованому складі населення у відповідності із змінами суспільних потреб. В умовах ринкової економіки тільки в тісному контакті з працедавцями, іншими освітніми закладами, громадськими організаціями, органами управління і самоуправління освітні заклади зможуть виконувати своє головне призначення – давати якісну професійну підготовку по спеціальностях, затребуваних на ринку праці [3].

В цілях здійснення комплексного підходу до розвитку системи соціального партнерства в сфері освіти є доцільним:

- систематичне вивчення і узагальнення наявного зарубіжного досвіду організації системи соціального партнерства у сфері суспільства;
- визначати критерії і соціальні показники для аналізу стану і основних тенденцій розвитку соціального партнерства;
- розширювати соціальне партнерство в сфері освіти з урахуванням стратегічних напрямів і національних пріоритетів розвитку людських ресурсів у сфері безперервної освіти, змісту учбових програм, професійної кваліфікації, атестації педагогічних і керівних кадрів, їх працевлаштування, стандартизації, акредитації учбових закладів;
- зосередження уваги на проблемах підготовки, перепідготовки, підвищення кваліфікації кадрів, моніторингу ринку праці тощо.

Усім учасникам соціального діалогу необхідно взяти на себе необхідну

долю відповідальності за конкурентоспроможність системи освіти, її відповідність міжнародним стандартам і вимогам. Таким чином, соціальне партнерство на ринку освіти стане ефективним тоді, коли представники трьох секторів будуть працювати разом, усвідомлюючи її вигоду для кожного із учасників і суспільства в цілому [3].

Список використаної літератури

1. Управлінські аспекти соціальної роботи: курс лекцій. – К., Вид-во МАУП, 2002. – С. 376.
2. Данюк В.М. Менеджмент персоналу / Данюк В.М., В.М.Петюх – К.: КНЕУ, 2006. – С. 341.
3. Буковинська М.П. Умови і принципи функціонування в освіті соціального партнерства [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.dialog.lviv.ua/socialpartnership/articles/12/>